

KÉPmutogató

**Csanádi Tiborral hétfőnként rophat táncot az aprónép.
Ő a táncház új embere, Tupci meg a beceneve.
Párja is akad a táncba' - nála van most a mutatópálca,
s időmértékes versebe szedve jöjjön Tupci bemutatása !**

Táncvers

Tiszta tekintetű, bajsza sosem lóg nyelve hegyére.
Orra nem éri, ha lép, búsan a járdaszegélyt.
Ily egyenes háttal, mosolyogva lépsz Te közénk be:
„ Vojtina Játsszóház, hoztam egy új figurát!”
Lába lazán lendülve megindul, s dobban a sarka,
táncot jár inkább, nincsen kezében a báb.

Pesttől nem messze, de Dunánkon által
menve találjuk a helyt, mely nevelgette őt fel.
Martonvásáron Salamon Ferencné Erzsike néni,
majd a Szabó Szilárd tánca tanították.
Százszorszép Néptánc együttes oszlopos tagja
még ma is úgy hazavárja, köztük a sok jóbarátja.

Sok szép mesterség csínyját-bínját kitanulta .
Kezdte először is ő: merkátor lett legelőbb.
Csakhogy nem tartotta e szakmát megfelelőnek,
így hát mozgókép-gépész lett ezután.
Most – ötvösművesként – íme, min két keze munkál:
réz és ezüst pityke, fülbevaló, nyaklánc.

Két fiát büszkén nézi, ha indul a lófogat-verseny,
mert bakon ül András, s Zádor, az öccse.
Így hárman oly sok mindennek tudnak örülni:
íjjal lónek ők célba, és bátran karatéznek.
Mint táncrendben a záró dallam, vége e versnek:

-uu|--||uu|u-|

A mutatópalcát fogta:
Magi Krisztina, a Játsszószínház játékos,
Tibor táncos párja

